

דברי הכפר

ישראל במלחמה

גיליון מס. 2850 * יד בחשוון תשפ"ה * 15 בנובמבר 2024

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: דורית צחור dorittb1963@gmail.com

גורל אלוהים כגורל עצים ואבנים

1. היום (יום ג') התפרסמה ידיעה מרעישה שהכותרת שלה שיקפה בעוצמה רבה את הלך הרוח בחברה הישראלית: "נס בעיר נשר: כטב"ם התפוצץ בגן הילדים ללא אזעקה, תושיית הגננות הצילה אותם" כרזה הכותרת. ובכן נס מצד אחד. אבל מצד שני תושיית הגננת. הוויכוח הזה על מי בעצם מעצב את המציאות, ההשגחה הכללית או התושייה האנושית, התחיל כבר לפני כל כך הרבה זמן. והראשון ששאל את זה ברצינות היה איוב בספר הקרוי על שמו.

2. הַיְגָאָה גִּמָּא בְּלֹא בְצָה; יִשְׁגָּה אָחוּ בְּלִי מַיִם.

עֲדֹנוּ בְּאִבּוֹ לֹא יִקְטֹף; וְלִפְנֵי כָּל חָצִיר יִבָּשׁ. (איוב פרק ח)

3. ספר איוב, מעלה לדיון לראשונה בתרבות האנושית את השאלה אם אלוהים קיים. ומיד לאחר מכן עולה שאלה לא פחות חשובה, אם הוא קיים אז מה מטרת קיומו. הוי כמה עתיק הוא הוויכוח על אודות האמונה ועל קיומו הוודאי של האל.

בלדד השוחי פוצח בסדרה מרהיבה של הוכחות מנצחות לקיומו של האל, אולי משום שחש שעמדתו המתריסה של איוב ישן בה יסודות של הכחשת קיומו, או לפחות של קיומו הסטנדרטי כמתגלה בתורת הגמול.

4. הן כל העולם המורכב והמתקתק כשעון שווייצרי מסביבנו הוא ההוכחה הנצחת לקיומו הוודאי והבלתי ניתן לערעור. "היגאה גומא בלא ביצה, ישגה אחו בלי מים?" הוא שואל ברוך את איוב המתייסר. הייתכן שאלוהים העניש את בניך בלא שחטאו לו? הוא שב ושואל בסקרנות אמת. אל תטעו, שחזור של דיון תאולוגי לפנינו. והוא לא יפסק לאחר שספר איוב יבוא אל קיצו, אלא רק ילך ויתעצם בתרבות מעתה ואילך.

5. הנצרות והאסלאם הרחיבו בהתלהבות גדולה מאוד את הדיון שנפתח בספר איוב, והעלו טיעונים אונטולוגיים וטיעונים קוסמולוגיים לקיומו של האל.

וישנו גם הטיעון הטלאולוגי שמאוד אהוב עלי, שהתאולוג בן המאה ה-18 ויליאם פיילי הגדירו כך: "בעברי בערבה, נניח שרגלי נתקלת באבן. לו היו שואלים אותי כיצד האבן הגיעה לכאן אולי אענה שכלל הידוע לי האבן תמיד הייתה שם. לא יהיה קל להראות שתשובתי לא סבירה. אך נניח שמצאתי שעון על האדמה ונשאלה השאלה כיצד השעון הגיע למקום זה. סביר שלא הייתי חושב להשיב כפי שהשבתי קודם, שכלל הידוע לי השעון תמיד היה שם. אך מדוע תשובה זו לא יכולה להיות טובה לשעון כפי שהיא טובה לאבן? מטעם זה ולא אחר: שכשאנחנו בוחנים את השעון אנחנו רואים, מה שלא יכולנו לגלות אודות האבן, שחלקיו השונים מעוצבים ומחוברים לשם תכלית...לאחר ש(השעון) נבחן והובן, אנחנו חושבים שההיסק בלתי נמנע, שלשעון מוכרח שהיה יוצר...שיצר אותו לשם אותה התכלית שאנו מוצאים שהיא נענית, שחשב על יצירתו ותכנן את פעולתו."

6. בסופו של יום, אם ולאחר שצלחנו בשלום את כל ה"מיינד פאקינג" המתוחכם והמתחכם שהגה לנו בנושא קיומו של האל המוח האנושי, נותרה השאלה פתוחה לפנינו. חז"ל שלא לחינם נקראו "חכמים", מתייחסים לנושא הנס באופן די ספקני במסכת סוטה (מז, א), שם נחלקים רב ושמואל על הכתוב במעשה אלישע (מלכים ב ב, כד): "ותצאנה שתיים דובים מן היער ותבקענה מהם ארבעים ושני ילדים": "חד אמר נס" - כלומר: יער היה ודובים לא היו שם לפני כן - "וחד אמר נס בתוך נס" - כלומר: לא יער היה ולא דובים היו שם מקודם. וכן, משם בא הביטוי "לא דובים ולא יער."

מאחר וקיומו של אלוהים איננו עובדה מדעית, גם ההוכחות לקיומו או לאי קיומו אינן יכולות להיות מדעיות. ולכן מן הסתם לא תיוותר בידנו הברירה ואנו נצטרך להותיר את פתרון חידת קיומו או אי קיומו בידי המשוררים:

7. גורל אלוהים | יהודה עמיחי

גורל אלוהים
 הוא עקשו כגורל
 עצים ואבנים, שמש וירח,
 שֶהִפְסִיקוּ לְהֶאֱמִין בָּהֶם
 כְּשֶהחֵלּוּ לְהֶאֱמִין בּוֹ.
 אָבֵל הוּא מְקַרַח לְהִשָּׂאֵר עִמָּנוּ,
 לְפָחוֹת כְּעֵצִים, לְפָחוֹת כְּאֲבָנִים,
 וּכְשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ וּכּוֹכָבִים.

שעון החול של החטופים

לא נתפס שאנחנו מונים כבר 404 יום! (יום ד' 13.11.24)
 הימים נוקפים בשעון החול של החטופים, מאיימים לחונקם.
 גלנט הושלך לכלבים ופוטר. סינוואר הלך לגן עדן של מחבלים, ונתניהו ממשיך
 כאילו כלום לזייף מסמכים ולדבר על ניצחון מוחלט ותשכחו מהחטופים. והם
 כבר 404 יום (חיים ומתים) נשכחים מלב הנהגה אטומת לב, כלואים במרתפי
 החמאס, בגלל שרירות ליבו של אדם אחד, צדיק, שמלאכת רציחת החטופים
 נעשית למענו בידי אחרים, בנימין נתניהו שחרד לשלום ציר פילדלפי ולשלמות
 הקואליציה שלו יותר מאשר לשלום אזרחי מדינת ישראל שהם כקליפת השום
 בעיניו. רעשי רקע ותו לא. שחרר אותם כבר! איש מתועב! את כולם! עכשיו!
 ושתחנק כבר בנכלולך...

ניל יאנג בן 79

Happy 79 th Birthday to Neil Young! פור אבר יאנג ניל יאנג

אני רוצה לראותך רוקדת שוב
כי עודני מאהב בך
באורו של ירח הקציר הזה

<https://www.youtube.com/watch?v=n2MtEsrcTTs>

פינת הקריקטורה השבועית

• הטיול לתל-אביב (המשך)

ביום השני של הטיול סיירנו במוזיאון רבין. ממליצה לכל מי שעדיין לא ביקר בו לעשות זאת. בניין המוזיאון שתוכנן על ידי משה ספדי מלווה את תקופת חייו של יצחק רבין מלידתו עד הרצחו, בשלושה מסלולים מקבילים: המסלול האישי, המסלול היהודי-ישראלי, והמסלול של האירועים החשובים שארעו בעולם אותן התקופות.

אחרי ארוחת צהריים במסעדה בדרום תל-אביב, המשכנו אל כיכר החטופים. בגלל שעת הצהריים המאוחרת לא היו הרבה אנשים בכיכר, אבל עדיין היה מה לראות ומה לשמוע, ובעיקר שמענו את דני מירן מיסוד המעלה, שסיפר על בנו עומר. רבים בקיבוץ מכירים את דני מדריך הנוי, שעכשיו הוא עטור זקן ארוך ולבן. הוא הסביר שמכיוון שעומר, וודאי אינו מתגלח ויש לו זקן, אז גם הוא לא מתגלח, ויעשה זאת רק עם שובו של עומר הביתה.

• ברכתנו של רון חולדאי

בערב נסענו למוזיאון תל-אביב לשמוע קונצרט קאמרי יפהפה. יחד עם פסנתרן וכנרת שהגיעו מחו"ל ניגן צ'לן צעיר בן קיבוץ חולתה. איני זוכרת את שמו הפרטי, אבל שם משפחתו הוא כנעני, משפחה של מוזיקאים (וגם בעלי סוכנות הביטוח שלנו).

לפני הקונצרט עלה לבמה רון חולדאי, ראש עיריית תל-אביב, וברך את הקבוצה הגדולה של ותיקי הגליל העליון אשר מבקרת בתל-אביב. הוא גם סיפר בקצרה על כל מה שהעירייה עושה לטובת המפונים, ואיחל לנו שיבה הביתה בקרוב.

• לירה שפירא

ביום השלישי של הטיול סיירנו בדרום תל-אביב, חלפנו על פני התחנה המרכזית "החדשה", אשר בעזרת השם תיהרס בקרוב, והגענו אל שכונת שפירא.

התחלנו בסיור במיזם חברתי אקולוגי שבשכונה. קבוצה של משפחות עם תודעה סביבתית, הקימו את המרכז הזה שהוא בעצם גינה קהילתית גדולה. המנוע של הגינה הוא מחזור פסולת המזון. תושבים מגיעים עם מיכל ובו שאריות שמיועדות לקומפוסטיזציה. מה שהם מביאים נשקל ועבור כל קילו של פסולת הם מקבלים קופון שנקרא "לירה שפירא" הקומפוסט מדשן את גן הירק והפרי שלהם, ובקפונים שהם מקבלים תמורת הקליפות והשאריות הם יכולים לקנות מתוצרת הגינה הקהילתית בשוק השבועי. המקום קסום והרעיון וגם הביצוע מדהימים. שני ספונסרים יש לגינה: עיריית תל-אביב, אשר מלבד ההשקעה במיזם חברתי, היא גם חוסכת כספים בשינוע ובהטמנה של פסולת ולכן יש כאן מיזם שהוא WIN WIN. הספונסר השני הוא מפעל "נטפים" המוכר לכולנו, שהוא מספק לגינה את כל הציוד להשקייה.

בדרך הביתה עצרנו בסינמה סיטי נתניה. כל לוחות המודעות האלקטרוניים ברכו אותנו בברכת ברוכים הבאים לוותיקי הגליל. אכלנו שם ארוחת צהריים טעימה ומסודרת וראינו סרט נחמד.

בחזרה הביתה. נותר רק לאמר עוד משפט אחד על הצוות הנפלא של עמותת וותיקי הגליל, שארגנו, ליוו, סייעו ודאגו לכל אחד, ואפשרו לנו ליהנות משלושה ימים של טיול נפלא.

שבת שלום

תמר וולפין

פינת הנצחה / דוד אלמן

פינה חדשה ב"דברי הכפר" - דוד אלמן BBM1

כוונתי בפינה זו היא להנציח את זכרם של כל מי שהיו שותפים בצורה זו או אחרת לביסוס הבית המשותף שלנו - כפר הנשיא.

שנים רבות עברו מאז נולד הבית. והוא נולד עם לא מעט צירי לידה. הימים חולפים, שנה עוברת, אבל הנוסטלגיה לעולם נשארת. או כדברי השיר: "נזכור את כולם, יפי הבלורית והתואר..."

בפינה זו יועלה מדי שבוע מעולם הנוסטלגיה שלנו ובעיקר מאתר ההנצחה. משהו שיעלה בזכרוננו ימים עברו, ובעיקר את כל אלה שעברו מהעולם הפיזי אבל נשארו גם נשארו בזכרוננו ובליבנו פנימה.

בשבוע הראשון יועלה כאן עמוד הסבר (עמוד זה!) בנוסף יובא בזאת אדם מיוחד מאד. הכוונה היא כמובן ליצחק עדר ז"ל. יצחק, הארכיון המהלך שלנו, שבזכותו זכינו לנכס זה של כל אותן שנים. הארכיון והזכרונות שלנו. אמר מי שאמר "זכרונות הם הבית"

לא אוסיף. המבין יבין, ושאינו מבין, ישאל את יבין ... אה...כן....

כדי שהפינה תהיה של כולנו, אשמח לשיתוף פעולה. בפינת ההנצחה חסרות תמונות, חסר מידע על פרטים מסויימים

הכתובת לכל מה ששייך לפינה זאת היא אני - כלומר, דוד אלמן

כתובת מייל: - khbbm1@gmail.com

יצחק עדר ז"ל - (17/1/2010 - 28/1/1922)

יצחק, חבר הקיבוץ וממייסדיו, נולד בבלגיה ולמד בישיבת "עץ החיים". נשלח לצרפת בעקבות פלישת הנאצים לבלגיה. מאוחר יותר הצטרף לצבא הבלגי. כבשים לפורת-סעיד ורכבת לסרפנד, הביאו אותו לישראל. לאחר תקופה קצרה בנען הגיע דרך מנסורה לכפר הנשיא. יצחק הוא האיש שעצר את הזמן עבור כפר הנשיא, בייסדו והפעלתו במשך שנים, את ארכיון הקיבוץ.

אישית, זכור לי יצחק כאדם עיקש מידע. היה בקשר עם המוסדות העוסקים במידע. הוא ידע כל מי שנכנס או עזב את הקיבוץ. אדם שהאמין מאד בשימור מידע לטובת הקהילה. ממש לא מובן השגעון הזה, אבל כמה טוב שיש "משוגעים" כאלה.

קישור לאתר: <https://khbbm1.wixsite.com/2010-01>

הביא דוד אלמן - פניות כלשהם הפנו אלי - רק לא בטלפון (בעיית שמיעה)

שירי מלחמת חרבות ברזל

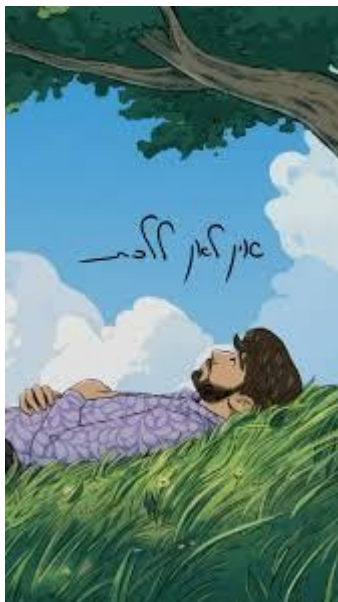
מילות השיר "אין לאן ללכת" נכתבו בתחילת שנת 2024, בצילה של התקופה המורכבת מאז השבת השחורה ה-7 באוקטובר. בשיר החדש מבקש לירון לתאר את החוויה הקשה מנקודת הראות האישית שלו. השיר מספר על התחושה הקיומית כאדם בתקופה לא פשוטה זו בתוך חברה השרויה בקונפליקט ובמלחמה.

המוזיקה הקצבית בשיר מעבירה את התחושה הסוריאליסטית ואת המתח בין המילים של השיר לבין הפקת הדיסקו-פופ וסוחף את המאזין לשקוע ולו לרגע לעולם אחר שבו אפשר לדבר על הכל. השיר החדש מלווה בקליפ אנימציה אותו יצרו דניאל פלג ותום אנגלר.

אין לאן ללכת

מילים ולחן: לירון עמרם

אין לאן ללכת, אין לאן לחזור
לא מוצא לי דרך, לא מוצא מקום.
לא רוצה לשכוח, אין כבר מה לזכור
הלכתי קצת רחוק מדי בדרך אל האור.

ואין מי שיבוא אליי בלילה
ואין מי שיבוא אליי ביום.
העולם מושך אותי למטה
חי בין מציאות לבין חלום.

לא רוצה לברוח, לא רוצה לרדוף
לא מוצא בי כח, ללכת עד הסוף.
יש אנשים שלא הולכים לישון
יש רגעים שלא ישובו עוד
יש אותנו כאן עומדים מול העולם
עומדים ולא יודעים לשאול

מי יבוא אליי בלילה
ואין מי שיבוא אליי ביום.
העולם מושך אותי למטה
חי בין מציאות לבין חלום.

כוחו של חיבוק

מרגיע ומקרקע

מקל על כאבים

תורם להרפיית שרירים

מפחית לחץ דם

מעלה את תחושת הביטחון

תורם להסדרת נשימה

משחרר הורמונים שתורמים להרגשה טובה

מגביר רווחה אישית ותחושת עונג

מפחית תחושות חרדה ולחץ

איורו בנא • לחיות בתשוקה

טל וויאט	15.11
אלון פורת	
דוד קולט	16.11
קרול לופוב	
איאן וויאט	17.11
בר אזרן	
אמיר שפיר	18.11
עומר ורדי	
פלא נויפלד	
יפעת ויסבקר	19.11
דניאל שמואלי	
עדנה עתי	20.11
אנדריי ברגר	
נופר מלינה	
רומי פלמה	

סיפור לשבת

עניין של גישה / גיל פרץ- מרצה לניהול ולשיווק

מעשה בשני אחים תאומים. האחד אופטימיסט, תמיד חיובי ומלא תקווה, כזה שאי אפשר להסיר את החיוך הנסוך על פניו ואילו השני פסימיסט, עצוב וחסר שמחת חיים. ההורים המודאגים של שני האחים החליטו לקחת אותם לפסיכולוג כדי שיעוץ להם כיצד לשנות את המצב הבלתי נסבל. ראה הפסיכולוג את השניים והציע תכנית מחוכמת כדי לאזן בין הטיפוסים המנוגדים: "ביום הולדתם הבא, מקמו אותם בחדרים נפרדים ואפשרו לכל אחד בנפרד לפתוח את המתנות. לאח הפסימיסט העניקו את הצעצועים הכי יקרים והכי איכותיים שקיימים בשוק, בעוד שלאח האופטימיסט העניקו קופסה עם גללים של סוסים". ההורים מילאו אחר הוראות הפסיכולוג וצפו בסקרנות בתוצאות. בעודם מתבוננים באח הפסימיסט פותח את מתנותיו, הוא השמיע רטינות ותלונות: "אני לא אוהב את הצבע של מכונית הצעצוע..", "הדגם של המחשב הזה ישן", "לחבר שלי יש פאזל יותר טוב", "ברור לי שהמחשבון הזה יתקלקל". שקטים והמומים עברו ההורים אל החדר הבא, שם גילו להפתעתם את האח האופטימיסט משחק בשמחה בגללים, משליך אותם באוויר וצוחק לעצמו. ההורים מוכי התדהמה שאלו את הבן מדוע הוא כל כך צוהל ואת תשובתו לא ישכחו לעולם: "לא תצליחו לעבוד עלי" הוא אמר, במקום שבו יש כל כך הרבה גללים, בוודאי מסתתר גם סוס פוני!" החיים צופנים אפשרויות בחירה, הזדמנויות ומכשולים.

הפחד הוא המרגש העיקרי המונע מאתנו להשאיר מאחור את כל הגישות השליליות, לקחת יוזמות וסיכונים ולהעז דברים חדשים. זה הזמן לבחור: האם אנחנו אופטימיסטים או פסימיסטים? הצעד הראשון בדרך להיות ווינר הוא למגר את המילים השליליות מהלקסיקון שלנו:

15.11.24

101 חטופים וחטופות נמצאים כבר 406 ימים בשבי